

Ce pot să fac pentru tine?

Pastor IOAN BODOȘ
Biserica Pentecostală
„Vestea Bună”, Oradea

Această întrebare este pusă de profetul Elisei unei femei văduve care strigă la el după ajutor: „O femeie dintre nevestele fiilor prorocilor a strigat lui Elisei: «Robul tău, bărbatul meu, a murit, și știi că robul tău se teme de Domnul; și cel ce l-a împrumutat a venit să ia cei doi copii ai mei și să-i facă robi.» Elisei i-a zis: «Ce pot să fac pentru tine? Spune-mi ce ai acasă?»» (2 Regi 4:1-2)

Cred că nu întâmplător găsim această relatare după capitoul 3 din cartea 2 Regi, unde Dumnezeu lucrează cu un popor, apoi, în capitoul 4, cu o familie în criză, iar în capitoul 5, Dumnezeu lucrează în viața unei persoane, Naaman.

Vremurile bune au apus, și acum, o mamă văduvă este pe cale să-și piardă copiii. Nu are bani, nu are pensie, în schimb are doi copii și datorii. Creditorul era la ușă și voia să îi ia copiii în schimbul datoriei pe care femeia o avea de plătit. Ea este conștientă că, dacă nu se întâmplă ceva, dacă nu se schimbă ceva, copiii ei sunt în pericol să-și piardă libertatea, să devină robi. Ea avea nevoie de o minune și minunea, de fapt, era în casa ei.

Cert este că femeia recunoaște problema cu care se confruntă, vede realitatea și știe unde să meargă, la Elisei, omul lui Dumnezeu.

Din dialogul pe care femeia văduvă îl are cu Elisei, putem să învățăm câteva adevăruri, care vin ca un răspuns la întrebarea: Ce poți tu să faci pentru tine însuși, când treci prin momente de criză?

Apreciază ceea ce ai!

Nu subestima, nu nesocoti ceea ce ai. Este ciudat modul în care Elisei acționează când văduva caută răspuns la problema ei. La întrebările pe care această femeie văduvă le are, Elisei mai adaugă două întrebări. Prima întrebare: „Ce pot să fac pentru tine?” Cu alte cuvinte: „Cu ce te poți ajuta?” Prorocul pare să fie atât de neimplicat și detașat față de tot ce se întâmplă! Ne putem imagina nedumerirea acestei femei care venise pentru răspuns, nu pentru întrebări. A doua întrebare pe care o pune Elisei îi produce, poate, și mai multă uimire, pentru că este, parcă, mai ciudată decât prima: „Spune-mi ce ai acasă?” O femeie văduvă cere ajutor, și Elisei o întreabă ce are acasă! Credea, cumva, Elisei că există ceva în casa văduvei care ar putea să schimbe lucrurile, că femeia ar putea face ceva pentru sine însăși? Sigur că da! Exact asta credea. Și acest adevăr este valabil și pentru noi, când așteptăm ca cineva să facă ceva, ca alții să facă ceva, Dumnezeu să acționeze cât mai repede... Când credem că nu avem nimic sau că nu putem face nimic cu ceea ce avem, că ceea ce noi avem nu valorează prea mult, nu poate schimba lucrurile, Dumnezeu vrea să ne spună: „Tu poți face ceva pentru tine însuși. Minunea de care e nevoie, minunea pe care o aștepti este aproape de tine, este în casa ta.”

„Elisei i-a zis:
«Ce pot să fac
pentru tine?
Spune-mi, ce
ai acasă?»”
(2 Regi 4:2a)

Untdelemnul pe care văduva îl avea și untdelemnul, Duhul Sfânt, pe care noi îl avem și poate îl neglijăm, este soluția pentru a scăpa de amenințările lumii care vrea să ne ia copiii și să-i facă robi.

Doamne, deschide-ne ochii, ca să vedem resursele, valorile pe care le avem de la Tine și să le folosim! Ne resemnăm adesea, trăind în sărăcie și inactivitate, așteptând ca cineva să se implice, să vină cu soluții, când avem posibilitatea să experimentăm puterea Duhului Sfânt în viețile și în casele noastre.

Văduva îi răspunde lui Elisei: „Roaba ta n-are acasă decât un vas cu untdelemn.” Ea nu consideră mare lucru ceea ce are acasă! Ce este un vas cu untdelemn? Dacă Elisei nu i-ar fi spus ce poate să facă cu ceea ce are, poate văduva ar fi continuat spunând că ceea ce are nu valorează prea mult, un vas cu untdelemn este prea puțin ca să schimbe lucrurile. Și asta facem și noi, atunci când subestimăm, neglijăm ceea ce Dumnezeu deja ne-a pus la dispoziție.

„Ce pot să fac la 80 de ani, când nu am nimic decât un toiag?” – putea să întrebe Moise, când Dumnezeu îl cheamă să scoată poporul Israel din Egipt. Dar, acel toiag pus în slujba lui Dumnezeu a devenit toiagul lui Dumnezeu. (Exod 4:17, 20)

Cât poate însemna o praștie într-un război? Ce putea să facă David cu o praștie în fața unui uriaș ca Goliat? David însă a văzut pe adevăratul Uriaș, care nu a pierdut nicio bătălie și a crezut că biruința este a Lui! (1 Samuel 17:47). Nu praștia pe care David o avea era soluția pentru poporul Israel, ci credința că Dumnezeu poate aduce biruința printr-un tânăr care luptă cu o praștie!

În fața uriașului cu care avem de luptat, resursele noastre ni se par insuficiente, nesemnificative. Dumnezeu îi spune lui Ghideon: „Du-te cu puterea aceasta pe care o ai, ...oare nu te trimit Eu?” (Judecători 6:14).

Adevărul este că nu ceea ce avem sau nu avem îl limitează pe Dumnezeu să lucreze, ci necredința noastră. Uităm că Dumnezeu nu are în vocabularul Său cuvântul imposibil, atunci când punem puținul nostru în mâinile Lui! Dumnezeu vrea ca noi să avem încredere în El!

Uneori, ca și în cazul femeii văduve, trebuie să intervină o criză în viața noastră, ca să realizăm că avem ceva în casele sau viețile noastre, chiar dacă acest ceva este doar un vas cu untdelemn, dar Dumnezeu poate să facă minuni mari cu lucruri mici. Apreciază ceea ce ai, apoi:

Acceptă planul lui Dumnezeu!

Ascultă ce-ți spune Dumnezeu. După ce o întreabă ce are acasă, Elisei o pune pe femeia văduvă la lucru: „Du-te de cere vase de afară de la toți vecinii tăi, vase goale, și nu cere puține. Când te vei întoarce, închide ușa după tine și după copiii tăi; toarnă din untdelemn în toate aceste vase,

(click aici pentru continuare)